

The Holy See

BLAGDAN KRŠTENJA GOSPODINOVA

PAPA FRANJO

ANGELUS

Trg Svetog Petra

8. siječnja 2023.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Slavimo danas blagdan Krštenja Gospodinova i Evanđelje nam pred oči stavlja zadivljujući prizor. Isus se prvi put pojavljuje u javnosti nakon svog skrivenog života u Nazaretu i dolazi na obalu rijeke Jordan Ivanu da ga krsti (*Mt 3, 13-17*). Bio je to obred u kojem su se ljudi kajali i prigrlili obraćenja; u liturgijskom se hvalospjevu kaže da se puk išao krstiti „gole duše i bosih nogu“ – otvorena duša, gola, ništa ne skriva – to jest ponizno i otvorena srca. Ali, gledajući Isusa kako se druži s grešnicima, ostajemo u čudu i pitamo se: zašto je to učinio? Zašto je On, Svetac Božji, Sin Božji bez grijeha, tako izabrao? Odgovor nalazimo u riječima koje Isus upućuje Ivanu: „Pusti sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!“ (r. 15). *Ispuniti svu pravednost*: što to znači?

Dajući se krstiti, Isus nam objavljuje Božju pravednost, onu pravednost koju je došao donijeti na svijet. Često imamo ograničenu predodžbu o pravednosti i mislimo da ona znači: tko pogriješi neka plati za to i time dadne naknadu za nepravdu koju je počinio. Ali Božja je pravednost, kako uči Sveto pismo, mnogo veća: nije joj svrha osuditi krivca, nego ima za cilj njegovo spasenje i njegovo ponovno rođenje, da postane pravedan: da od nepravedna postane pravedan. To je pravednost koja dolazi iz ljubavi, iz onih grudi punih suosjećanja i milosrđa koje su sàmo srce

Boga, Oca koji se gane kad nas pritišće zlo i kad padnemo pod teretom grijeha i slabosti. Božja pravednost, dakle, ne želi dijeliti kazne nego se, kao što kaže apostol Pavao, sastoji u tome da nas, svoju djecu učini pravednima (vidi *Rim* 3, 22-31), da nas oslobodi od zamki zla, ozdravi, pridigne. Gospodin nas ne vreba stalno, spreman kazniti nas, nego pruža ruku da nam pomogne i pridigne nas. Tada shvaćamo da nam, na obalama Jordana, Isus otkriva smisao svog poslanja: On je došao ispuniti Božju pravednost, a to je spasiti grešnike; došao je preuzeti grijeh svijeta na svoja pleća i sići u vode ponora, smrti, da nas iz njih izbavi i ne dopusti da nas one potope. On nam pokazuje da je Božja prava pravednost milosrđe koje spašava. Strah nas je misliti da je Bog milosrđe, ali Bog jest milosrđe, jer je njegova pravednost upravo ljubav koja spašava, ljubav koja dijeli naše ljudsko stanje, postaje nam bliska, suosjećća s našom boli, ulazi u našu tamu da nam vrati svjetlo.

Benedikt XVI. je rekao da nas je „Bog odlučio spasiti tako što je On sam sišao do dna ponora smrti, da svaki čovjek, pa i onaj koji je pao toliko nisko da više ne vidi nebo, može pronaći Božju ruku za koju će se uhvatiti i ustati iz tame kako bi ponovno vidio svjetlo za koje je stvoren“ (*Homilija*, 13. siječnja 2008.).

Braćo i sestre, plaši nas pomisao na jednu tako milosrdnu pravednost. Samo naprijed: Bog je milosrđe. Bog je milosrđe. Njegova pravda je milosrdna. Dopustimo mu da nas On primi za ruku. I mi, Isusovi učenici, pozvani smo na taj način ostvarivati pravednost, u odnosima s drugima, u Crkvi, u društvu: ne strogošću onih koji sude i osuđuju *dijeleći* ljude na dobre i zle, nego s milosrđem onih koji prihvaćaju *dijeleći* rane i krhkosti sestara i braće, kako bismo ih ponovno podigli. Reći ću to ovako: *ne podjela, nego dijeljenje*. Ne stvarati podjele, nego dijeliti s drugima. Činimo kao Isus: dijelimo s drugima, nosimo bremena jedni drugih namjesto da ogovaramo i uništavamo, gledajmo jedni druge suosjećajno, pomažimo jedni drugima. Zapitajmo se: jesam li osoba koja stvara podjele ili sam osoba koja dijeli s drugima? Razmislimo malo: jesam li učenik Isusove ljubavi ili učenik koji ogovara, koji stvara razdor? Ogovaranje je smrtonosno oružje: ubija, ubija ljubav, ubija društvo, ubija bratstvo. Zapitajmo se: Jesam li osoba koja izaziva podjelu ili osoba koja dijeli s drugima?

A sada se pomolimo Gospi, koja je rodila Isusa, uronivši ga u našu krhkost da ponovno imamo život.

Nakon Angelusa

Braćo i sestre!

Jutros sam, po običaju, u Sikstinskoj kapeli krstio više novorođenčadi, djece zaposlenika Svete Stolice i Države Vatikanskog Grada. Sada, na blagdan Krštenja Gospodinova, drago mi je

protegnuti pozdrav i blagoslov na sve dječake i djevojčice koji su danas ili u ovom razdoblju primili ili će tek primiti krštenje. Istodobno ponavljam svima – i sebi na prvome mjestu – poziv da slavimo dan na koji smo kršteni, na koji smo postali kršćani. Pitam vas: zna li svaki/a od vas datum vlastitog krštenja? Neki/e od vas sigurno ne znaju. Pitajte roditelje, rođake, kumove: koji je datum moga krštenja? I zatim, svake godine, slavite na taj datum, jer je to novi rođendan, rođendan vjere. To je zadaća za danas, za svakog/u od vas: koji je datum krštenja, tako da ga možete slaviti.

A sada upućujem svoj pozdrav svima vama, Rimljanima i hodočasniciima.

Posebno pozdravljam zbor „Glas anđela“ iz Betlehema. Dragi prijatelji, od srca vam hvala što, zajedno sa svojim pjesmama, nosite „miris Betlehema“ i svjedočanstvo kršćanske zajednice Svete zemlje. Hvala vam! Molimo za vas i izražavamo vam svoju blizinu!

Ne zaboravimo našu ukrajinsku braću i sestre! Mnogo trpe zbog rata! Ovaj Božić u ratu, bez svjetla, bez grijanja, mnogo pate! Molimo vas, ne zaboravimo ih. I danas, gledajući Gospu kako nosi dijete u jaslice, doji ga, mislim na majke žrtava rata, vojnikâ koji su poginuli u ovom ratu u Ukrajini. Majke Ukrajinke i majke Ruskinje, i jedne i druge su izgubile svoju djecu. To je cijena rata. Molimo za majke koje su izgubile svoje sinove vojnike, i ukrajinske i ruske majke.

Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!